

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

5.nodaļa: Gaisma un tumsa.

Pretstati

346.

Mācība ir jāzina un visās tās visaptveramībā. Ir jāiemācās ietvert pretstatus, citādi nav iespējams virzīties uz priekšu.

Iegaumējiet, ka arī mazās mušas atnesīs līķa indi!

Neaizmirstiet mērogus it visā, tikai lielais aprij mazo. Tikai liela doma apslāpēs visas ienaidnieka viltības.

346.a

Ļoti jūs lūgšu kontrolēt un pārbaudīt pretstatu ietverē to apziņas, kas tuvojas Dzīvās Ētikas Mācībai. Parasti šāda ietvere tiek apgūta ar sevišķām grūtībām. Daudzu ceļā tā ir nepārvarams klupšanas akmens. Valdonis Buda, pirmām kārtām, prasīja šādu ietveri un, ja novēroja, ka mācekļi nespēj pārvarēt šo pamatu, uz kura balstās visa, tiklab kosmiskā kā ikdienišķā sadzīves celtnē, viņš šādu mācekli nepielaida tālākai izzināšanai.

Mazas apziņas cilvēki nespēj atskārst, ka visā savā dzīvē viņi citu neko nedara, kā mazāk vai vairāk izdevīgi sev vai vispārības labumam, pielāgojas pretstatu ietverei, un ja jūs viņiem to aizrādīsiet, viņi nikni to noliegs un sašutīs. Viņu apziņā pretstatu pāra ietvere pieņem liekulības masku, un viņi pat Mācībā atrod pretrunas un, labākā gadījumā, nekonsekvenci. Viņi lasa Mācību nedzīvā garā un katru tās apstiprinājumu pielāgo tikai vienam noteiktam virzienam. Dzīves komplicētais zīmējums netiek ietverts un aizslīd garām aprobežotai apziņai.

347.

Apziņas ierobežojums pievelk tikai nepilnīgas strāvas. Jaunrades spēks atbilst gara prasībai un apziņas apmērs atbilst paša gara radītai apkārtējai videi. Reakcijas likums ir vistaisnākais. Kosmiskā enerģija, kā rosinošais radošais impulss, izraisīs visneietverošo dzīvību tur, kur izpaudīsies traukšanās. Ja cilvēks apzinātos spēcīgo savstarpējo pievilksmi, viņš biežāk virzītu savu enerģiju pretim kosmiskajai jaunradei. Jo aicinājums apstiprināts, kā varens magnēts. Gudrībā pamatojas ticējums, ka Auma aicinājums jaunrada, kad gars to pieaicinājis apzinīgi. Bet gars kas neatbilstīga gara piesātināts, spēj tikai postīt. Aicinājums satur visus cēloņus un sekas.

Prasītāja gars pieaicina kosmisko spēku un ierosina to. Gars, kas aicina Bezrobežību palīdzēt cilvēcei, top par evolūcijas palīgu. Gars, kas nav aicinājis, nepielietos Bezrobežības spēkus.

348.

Kad Mūsu celtniecība saspringta, tad visi kosmiskie spēki jaunrada. Gaisma absorbē tumsu, tāpēc Mūsu celtniecība kosmiski saspringta. Tāpēc Mūsu celtniecība iet ar evolūciju. Mēs patiesi strādājam saspringta Magneta ierosmē.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

5.nodaļa: Gaisma un tumsa.

349.

Cilvēce savu iekārību piesātināta. Kad gars atbild iekārību aicinājumam, tad evolūcijas pakāpe norobežojas redzamajā izplatījumā. Gara pretējo tiekšanās ceļ evolūcijas apstiprinātu pakāpi. Divi pretstati vienmēr savstarpēji apliecinās. Kad viena daļa cenšas gūt redzamību, otra daļa tiecas neredzamībā. Tādējādi kosmiskās reakcijas laikmetā cilvēci var iedalīt vergojošos un tieksmīgajos uz kosmisko sadarbību. Tā planētu apdzīvo īpašuma vergi un kosmisko uguņu nesēji. Tā cīnās Mūsu uguņu Nesēji. Tā kārās rokas ir neapgaroti vergi. Tikai tie, kas traucas Bezrobežībā, spēj izprast Esamības skaistumu.

350.

Tikai saspringta jaunrade dod rezultātus. Tikai saspringta spirāle iekustina. Tikai atsitiens dod apzinīgu ierosmi. Jo, kad Gaisma cīnās ar tumsu, saspringtā spirāle pievelk pamatam visas vibrācijas. Visās kosmiskajās jaunrades norisēs saspringtā spirāle ierosina tiekties uz Magnētu. Tumšo spēku aplamība tiecas uz sabrukumu. Pārkārtojumi, patiesi, ceļ savus torņus uz Kosmisko Magnetu pamata. Pārkārtošana tik bezrobežīgi nomaina aizejošos spēkus.

351.

Kad nelīdzsvarotība pieņem eksplozijas veidu, tad sairst visi tumšo plāni. Gaidāmā eksplozija sasprindzina visu nobijušos nodomus, tāpēc aizejošie tik saspringti tiecas.

352.

Tikai tad, kad būtību piesātinājusi uguns, var sacīt, ka tā ir visu caurstrāvojoša. Tikai tad, kad darbība uguns caurstrāvota, tā jaunrada. Gaisma satriec tumsu tikai tad, kad visas lāpas iedegtas. Tāpēc viss, ko Mēs izveidojuši, stāv tik stipri, un traukšanās pamats pievelk ugunīgus impulsus.

Mēs, cilvēces Brāļi, jaunradām ar sirds svirām un sakām – traukšanās skaistums paver visus ceļus.

353.

Tāpēc pretestība trauksmīgajam Magnetam smeļ savus spēkus no pretējo norišu apziņas. Visiem centriem saskaņojoties, iespējams nostiprināt enerģiju saspringtību. Pretestības izraisa Kosmosā jaunradi veicinošu spriegumu. Tādējādi evolūciju jaunrada visas apzinīgās enerģijas.

354.

Kad nostiprinās kosmiskā noteiktā iespējamība, tad sasprindzinās visi šķēršļi. Izplatījumā skan kosmisko uguņu saspringtība un tumšie spēki tik saspringti, tāpēc tādas izšķirošas kaujas. Tāpēc Mēs pārdzīvojam tik saspringtu laiku.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

5.nodaļa: Gaisma un tumsa.

355.

Kosmiskajā pārkārtojumā novērojamas tumšas norises, kas vērstas pret kosmisko Magnetu. Katrs gaišais vilnis izraisa tumšo spēku saspringtību. Tā kosmiskajā pārkārtošanā saskatāma kosmiskā Griba. Ļaunuma vārtu sargi piesātina kosmisko pārkārtošanos ar smacīgām gāzēm. Bet kosmiskajā pārkārtošanā galvenā transmutējošā uguns ir Gaismas varenais spēks. Tā Gaisma sadedzina tumsu. Tā kosmiskā pārkārtošanās var nostiprināties Bezrobežībā.

356.

Kosmiskajos pārkārtos dzīvības norises kāpina Kosmiskā Magneta plūsma, tāpēc cilvēku centieni ir tik dažādi. Kad Magneta spriegums izraisa saskaņu, tad gars zina savus uzdevumus. Bet kad gars neatzīst kosmisko orbītu, tad, protams, nostiprinās kosmiskā nelīdzsvarotība. Tā katrs gars atnes savus mēslus; un atbildība par ievirzi gulstas uz garu. Tāpēc Gaišie un tumšie Spēki tik saspringti un kauja tik liela, jā, jā, jā!

357.

Protams, visa tumšo spēku saspringtība vērsta pret Gaismas Spēkiem. Tāpēc nelīdzsvarotību Kosmosā apliecina kauja. Pieskarsme Kosmiskā Magneta plūsmai var piesātināt visu traukšanos, bet tikai Gaismas Spēki pazīst plūsmu, kas ierosina pārkārtošanos; tāpēc visas opozīcijas tik ļoti sasprindzina savas strāvas.